

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

คู่มือ แนวทางการปฏิบัติงาน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๐

คำนำ

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ มีมติให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment-ITA) ครอบคลุมประเด็นการประเมิน ๕ ด้าน อันรวมถึงการต่อต้านการทุจริตในองค์กร โดยสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ได้ประกาศเจตนารมณ์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ภายใต้แนวคิด “สช. ร่วมขับเคลื่อนองค์กรธรรมาภิบาล ตามรอยพ่อ” โดยยึดแนวปฏิบัติ ๙ ประการ ที่มุ่งมั่น สร้าง รักษาวัฒนธรรมองค์กร ยึดมั่น ไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่ละเลย เพิกเฉย เมื่อพบเห็น หรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการกระทำที่เข้าข่ายคอร์รัปชัน มุ่งเน้นการป้องกันการทุจริตผ่านกลไกวิธีการทำงาน อันได้แก่ ข้อปฏิบัติในการกำกับดูแลกิจการที่ดี การควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภายใน ให้มีการดำเนินการป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันตามวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ในการนี้ สช. จึงได้จัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติงานและการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ขึ้น เพื่อให้เกิดการตระหนัก ตื่นรู้ และปรับฐานความคิดในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างง่าย สามารถเข้าใจ และหยุดพฤติกรรมที่เป็นเรื่องทับซ้อน

ทั้งนี้ สช. ขอขอบคุณศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข (ศปท.) ที่อนุญาตให้นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือแนวทางการปฏิบัติงานและการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) จะร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริตในหน่วยงาน ให้เป็นสังคมสุจริตต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

เมษายน ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๒
สารบัญ	๓
ค่านิยมหลัก (Core Value) ของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	๔
คำประกาศเจตนารมณ์ต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน สช.	๕
ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลจริยธรรม ของเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐	๗
ความหมายของประโยชน์ทับซ้อน	๑๑
แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน	๑๕
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน	๓๐
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.	๓๓
ตัวอย่างเรื่องการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ทับซ้อน	๓๖

ค่านิยมหลัก (Core Value) ของมาตรฐานจริยธรรม
สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๔. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็วมีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

“สข. ร่วมขับเคลื่อนองค์กรธรรมาภิบาล ตามรอยพ่อ”

โดย นายแพทย์พลเดช ปิ่นประทีป เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
รองเลขาธิการฯ และพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุมสานใจ ๑/๑ อาคารสุขภาพแห่งชาติ จ.นนทบุรี

คำประกาศเจตนารมณ์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ภายใต้แนวคิด “สข. ร่วมขับเคลื่อนองค์กรธรรมาภิบาล ตามรอยพ่อ” โดยจะยึดแนวปฏิบัติ ๙ ประการ ดังนี้

๑. สข. มุ่งมั่นสร้างและรักษาวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดมั่นว่าจะไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน รวมถึงไม่ละเลย หรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นหรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการกระทำที่เข้าข่ายคอร์รัปชัน
๒. กลไกวิธีการทำงานของ สข. อันได้แก่ ข้อปฏิบัติในการกำกับดูแลกิจการที่ดี การควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภายใน ให้มีการดำเนินการเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันตามวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน
๓. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารและพนักงานของ สข. ทุกคน โดยจะต้องให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกระบวนการและแนวปฏิบัติที่มีผลบังคับใช้อย่างเคร่งครัด
๔. ผู้บริหารและพนักงานของ สข. ต้องไม่ปฏิบัติงานหรือยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน ตามที่ได้นิยามและกำหนดเป็นแนวปฏิบัติในงานด้านต่างๆ
๕. ผู้บริหารและพนักงานของ สข. ที่กระทำการคอร์รัปชัน ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณของสำนักงานและจะต้องได้รับการพิจารณาทางวินัยตามระเบียบที่กำหนดไว้ นอกจากนี้แล้ว หากการกระทำนั้นผิดกฎหมายจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย
๖. สข. จะกำหนดให้มีและดำเนินการพัฒนาช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน ข้อคิดเห็น หรือการแจ้งเบาะแส เกี่ยวกับการทุจริตและคอร์รัปชัน รวมทั้งมีมาตรการการให้ความเป็นธรรมและคุ้มครองผู้ร้องเรียน หรือผู้ที่ให้ความร่วมมือในการรายงานการทุจริตคอร์รัปชัน ตามนโยบายการแจ้งเบาะแสการกระทำผิด

๗. สช. จะมีการเปิดเผยข่าวสารข้อมูลตามมาตรฐานที่ดีและเปิดให้มีช่องทางการสื่อสารด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งภายในและภายนอกองค์กร
๘. สช. จะจัดให้มีการพัฒนาพนักงานในเรื่องความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึก ค่านิยม ในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน
๙. การดำเนินการตามนโยบายนี้ให้ใช้แนวปฏิบัติตามที่ สช. กำหนดไว้ในคู่มือการกำกับดูแลกิจการที่ดีในเรื่องจรรยาบรรณ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคู่มือการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

**ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของเลขาธิการ รองเลขาธิการ
และพนักงานสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐**

โดยที่เป็นการสมควร ให้มีระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน เพื่อให้สำนักงานมีมาตรฐานจริยธรรมในการดำเนินงานสู่การเป็นองค์กรธรรมาภิบาล

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๑ และ ๓๔ ของระเบียบคณะกรรมการบริหารสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติโดยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติว่าด้วยประมวลจริยธรรมของเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงาน และพนักงานโครงการของสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒
มาตรฐานจริยธรรม
ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมที่เป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๕ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๙ ประการ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจริยธรรมของสำนักงาน

ข้อ ๖ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังและความสามารถด้วยความเสียสละ ท่วมเทสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน

ข้อ ๗ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพเรียบร้อยมีอัธยาศัย ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานและภาคีเครือข่ายโดยเคารพในศักดิ์ศรีที่ เท่าเทียมกัน

ข้อ ๘ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน ต้องรักษาความลับที่ได้จากการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับโดยเจ้าหน้าที่ที่จะกระทำได้อต่อเมื่อมีอำนาจหน้าที่และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา หรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๙ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานต้องรักษาและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงานพร้อมกับให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทางที่ชอบ

ข้อ ๑๐ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานต้องไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ร้องเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามประเพณี

ข้อ ๑๑ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานต้องให้ความสำคัญและใช้ความระมัดระวังอย่างเต็มที่ในการสื่อสารกับสาธารณะในฐานะที่เป็นผู้แทนองค์กรเพื่อรักษาภาพลักษณ์ขององค์กร

ข้อ ๑๒ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงาน ซึ่งกระทำการในฐานะตัวแทนองค์กร ต้องหลีกเลี่ยงการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายหรือเกี่ยวพันกับผลประโยชน์ทางการเมืองของตนเองหรือผู้อื่น

หมวด ๓

กลไกและระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๑๓ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานต้องปฏิบัติและวางตนอยู่ในกรอบประมวลจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดี ควรแก่การยกย่องให้เป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชนทั่วไป ทั้งนี้ให้เลขาธิการกำกับดูแลการปฏิบัติของพนักงานให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๑๔ กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามี รองเลขาธิการ พนักงานประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ

กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่า เลขาธิการประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๑๕ การดำเนินการตามข้อ ๑๔ ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน ไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรม โดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งนั้นต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ถูกร้องเรียน

ข้อ ๑๖ หากดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๕ แล้วไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๔ ส่งยุติเรื่องเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน แต่หากปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๔ ส่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๑๗ การดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อ ๑๔ ถึงข้อ ๑๖ ให้นำแนวทางและวิธีการสอบสวนตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติว่าด้วย ค่านิยมร่วม วินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๓ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ การสั่งการของผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๑๖ ให้ถือเป็นสิ้นสุด เว้นแต่จะปรากฏเป็นข้อเท็จจริงในภายหลังที่อาจทำให้ผลการสั่งการนั้นเปลี่ยนแปลงไป

หมวดที่ ๔ ขั้นตอนการลงโทษ

ข้อ ๑๙ เมื่อมีการดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรมและมีการสั่งลงโทษตามข้อ ๑๖ แล้วให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๒๐ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๑ การประพฤติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีอันมิใช่เป็นความผิดทางวินัยหรือความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามสมควรแก่กรณีเพื่อให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการที่ถูกต้องหรือตักเตือน หรือนำไปประกอบพิจารณาการแต่งตั้ง การเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากหน้าที่ การเลื่อนขั้นเงินเดือน หรือการพิจารณาความดีความชอบ หรือการสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเองหรือได้รับการพัฒนาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ กรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ) พลเดช ปิ่นประทีป

(นายพลเดช ปิ่นประทีป)

เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ความหมายของประโยชน์ทับซ้อน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (Conflicts of Interest)

“สถานการณ์ที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจอยู่ในสภาพสับสน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม โดยมีแรงจูงใจในการตัดสินใจจากประโยชน์ส่วนตน ส่งผลให้การใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจของผู้นั้นขาดความอิสระ ไม่เป็นกลาง เบี่ยงเบนออกจากหลักการบริหารเพื่อประโยชน์สาธารณะ”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๓ กำหนดเรื่อง การขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมไว้ เพื่อลดระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้

มาตรา ๑๐๐

คือ กฎหมาย ป.ป.ช. ที่ห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดๆ ที่ห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

เจตนารมณ์มาตรา ๑๐๐

เพื่อให้การบริหารราชการเกิดความโปร่งใส เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยในความซื่อสัตย์ สุจริตในการบริหารราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และป้องกันการทุจริต อันเกิดมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ทับซ้อน หรือเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

จึงห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

มาตรา ๑๐๐ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงคู่สมรสของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยให้ถือว่า การกระทำการใดๆ ของคู่สมรสที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย ยังบังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกิน ๒ ปี ซึ่งใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่รัฐตามประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การดำเนินการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

- คู่สัญญา/มีส่วนได้เสียในสัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับ
- หุ้นส่วน/ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัดบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับ
- รับสัมปทาน/คงไว้ซึ่งสัมปทานในห้างหุ้นส่วนจำกัดบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน

- กรรมการ/ที่ปรึกษา/ตัวแทน/พนักงาน/ลูกจ้าง ในธุรกิจเอกชนซึ่งกำกับฯ
- คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ๔ ตำแหน่ง (นายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรี/ผู้บริหารท้องถิ่น/รองผู้บริหารท้องถิ่น)

ข้อยกเว้นของมาตรา ๑๐๐

กรณีพ้นจากการดำรงตำแหน่งมาแล้วยังไม่ถึง ๒ ปี สามารถเป็นผู้ถือหุ้นไม่เกิน ๕% จากจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายในบริษัทมหาชนจำกัด ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่บริษัทที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือเข้าร่วมทุน เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเป็นที่ปรึกษา หรือกรรมการภายในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่กระทรวงการคลังถือหุ้นหรือร่วมทุน

มาตรา ๑๐๓

คือ กฎหมาย ป.ป.ช. ที่ห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกจากกฎหมายบัญญัติให้รับได้ เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกตำแหน่งบังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึง ๒ ปี

เจตนารมณ์มาตรา ๑๐๓

เพื่อไม่ให้เกิดการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐจากบุคคลในโอกาสต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดไว้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อยกเว้นของมาตรา ๑๐๓

๑. หากเป็นการรับตามกฎหมายกำหนดไว้ อาทิ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าจ้าง ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าเดินทาง ค่ารับประทานอาหาร ค่าสมนาคุณวิทยากร
๒. หากเป็นการรับโดยธรรมจรรยา

**หลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
จะรับได้จากบุคคลโดยธรรมชาติ**

๑. รับจากญาติตามจำนวนที่เหมาะสมตามสมควรแก่ฐานะของผู้ให้ตามสมควรแก่เหตุการณ์
๒. รับจากบุคคลอื่น (รวมถึงนิติบุคคลทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ) ที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท
๓. รับจากการให้ที่เป็นลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

กรณีรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความจำเป็นต้องรับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท เพื่อรักษาไมตรี หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาวินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็นสมควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่

หากผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไม่ให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้ต้องคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ให้ในทันที หากไม่สามารถรับคืนได้ ให้ส่งมอบให้กับหน่วยงานที่ตนสังกัดโดยเร็ว

กรณีรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท

กรณีผู้รับดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือเทียบเท่า หรือเป็นกรรมการ หรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ให้แจ้งผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน

กรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้แจ้งต่อประธานสภานั้น

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว ยังไม่ถึง ๒ ปี ให้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากต่างประเทศ

กรณีรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากต่างประเทศ ซึ่งผู้ให้ไม่ได้ระบุว่าให้ใคร ไม่ว่าจะมีมูลค่าเท่าใด หรือให้เป็นของส่วนตัวที่มีมูลค่าเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท โดยมีความจำเป็นต้องรับไว้เพื่อรักษามิตรภาพหรือความสัมพันธ์อันดี เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับต้องรายงานรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเป็นของเหตุผลที่จะอนุญาตให้รับไว้เป็นของส่วนตัว เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้หน่วยงานที่ตนสังกัดโดยทันที

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนบทบัญญัติต้องได้รับโทษ

ฝ่าฝืน มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๓

๑. โทษ จำคุกไม่เกิน ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ
๒. ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา

กรณีคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๐๐

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพิสูจน์ได้ว่าตนเองไม่ได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตน กระทำการนั้นๆ ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีความผิด

หากการรับทรัพย์สินเป็นการเรียกรับสินบนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ถือเป็นการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับสินบน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ ๕-๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ -๔๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการให้หรือการรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐให้ของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชา หรือบุคคลในครอบครัว เว้นแต่เป็นการให้ตามปกติประเพณีนิยม
- การให้ของขวัญตามปกติประเพณีนิยม ห้ามเกิน ๓,๐๐๐ บาท ตามหลักเกณฑ์ และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด
- ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับเงิน หรือทรัพย์สินอื่นใด เพื่อมอบเป็นของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชา หรือบุคคลในครอบครัว
- กรณีบุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทราบภายหลังว่าเป็นการรับที่ฝ่าฝืนระเบียบนี้ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ปฏิบัติตามกฎหมาย ป.ป.ช. มาตรา ๑๐๓
- เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบฯ นี้ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดทางวินัย กรณีเป็นข้าราชการการเมืองให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติปฏิบัติไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการการเมือง

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

สุจริตตามรอยพ่อ
ขอทำดีเพื่อแผ่นดิน

คนเราถ้าพอใจในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย
เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย
ถ้าทุกประเทศมีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง
หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง
ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข

พระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานแก่คณะบุคคลที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย
๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

สุจริตตามรอยพ่อ
ขอทำดีเพื่อแผ่นดิน

ความสุจริต

“...ผู้ที่มีความสุจริตและบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้น้อย
ก็ย่อมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้มาก
แต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ...”

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙
พระราชทานแก่นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔

สุจริตตามรอยพ่อ
ขอทำดีเพื่อแผ่นดิน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ตราไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

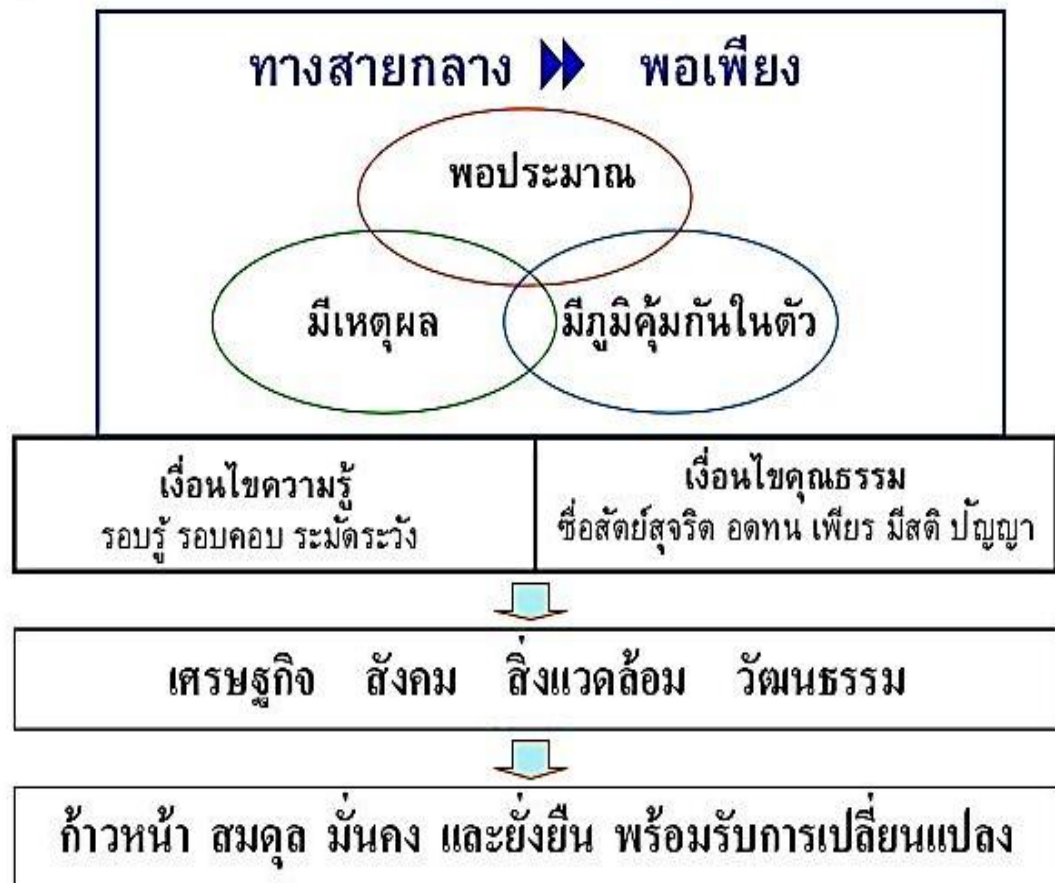
ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนกาลเป็นอดีตภาค ๒๕๖๐ พรรษา ปัจจุบันสมัย จันทรคตินิยม
กุกกุสมัตตสว จิตตมาส ชุณหปักษ์ ทศมีดิถี สุริยคติกาล เมษายนมาส ฉัฏฐสุรทิน ศรวาร โดยกาลบริเว
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้ประกาศว่า นายกรัฐมนตรีได้นำความกราบบังคมทูลว่า นับแต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก
พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม
พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นมา การปกครองของประเทศไทยได้ดำรงเจตนารมณ์ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขต่อเนื่องมาโดยตลอด แม้ได้มีการยกเลิก แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศใช้
รัฐธรรมนูญเพื่อจัดระเบียบการปกครองให้เหมาะสมหลายครั้ง แต่การปกครองก็มิได้มีเสถียรภาพหรือ
ราบรื่นเรียบร้อยเพราะยังคงประสบปัญหาและข้อขัดแย้งต่าง ๆ บางครั้งเป็นวิกฤติทางรัฐธรรมนูญที่หา
ทางออกไม่ได้ เหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่มีผู้ไม่นำพาหรือไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การปกครองบ้านเมือง
ทุจริตฉ้อฉลหรือบิดเบือนอำนาจ หรือขาดความตระหนักสำนึกรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชน
จนทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นผล ซึ่งจำเป็นต้องป้องกันและแก้ไขด้วยการปฏิรูปการศึกษาและการบังคับใช้
กฎหมาย และเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบคุณธรรมและจริยธรรม แต่เหตุอีกส่วนหนึ่งเกิดจากกฎเกณฑ์
การเมืองการปกครองที่ยังไม่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์บ้านเมืองและกาลสมัย ให้ความสำคัญแก่รูปแบบ
และวิธีการยิ่งกว่าหลักการพื้นฐานในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่อาจนำกฎเกณฑ์ที่มีอยู่มาใช้แก้พฤติกรรม
ของบุคคลและสถานการณ์ในยามวิกฤติที่มีรูปแบบและวิธีการแตกต่างไปจากเดิมให้ได้ผล

หมวด ๔
หน้าที่ของปวงชนชาวไทย

มาตรา ๕๐ บุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ป้องกันประเทศ พิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของชาติ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งให้ความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๓) ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- (๔) เข้ารับการศึกษาอบรมในการศึกษาภาคบังคับ
- (๕) รับราชการทหารตามที่กฎหมายบัญญัติ
- (๖) เคารพและไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และไม่กระทำการใดที่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกหรือเกลียดชังในสังคม
- (๗) ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ
- (๘) ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม
- (๙) เสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ
- (๑๐) ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอก รองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็ม และลืมเสาเข็มซะด้วยซ้ำไป

พระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลที่ ๙
ในวารสารชัยพัฒนา ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ใน
รัชการที่ ๙ เป็นแนวทางแห่งการประมาณตน ทำสิ่งที่ตนพอทำได้เพื่อตนเอง
เพื่อชุมชน และจะก่อให้เกิดผลแห่งประโยชน์สุขตามมา สอดคล้องกับแนวคิดที่
องค์พระสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเคยมอบให้กับประชากรชาวโลกที่
พระองค์ทรงโปรดนั้น ก็คือ “สัปปุริสธรรม ๗”

ธัมมัญญตา	เป็นผู้รู้จักเหตุ
มัตตัญญตา	เป็นผู้รู้จักประมาณ
อัตถัญญตา	เป็นผู้รู้จักผล
กาลัญญตา	เป็นผู้รู้จักกาล
อตตัญญตา	เป็นผู้รู้จักตน
ปริสสัญญตา	เป็นผู้รู้จักบริษัท
ปุคคลัญญตา	เป็นผู้รู้จักบุคคล

ยุทธศาสตร์ชาติ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์ : ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต
(Zero Tolerance & Clean Thailand)

พันธกิจ : สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการ และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์: ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต
(Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

วัตถุประสงค์ที่ ๑	วัตถุประสงค์ที่ ๒	วัตถุประสงค์ที่ ๓	วัตถุประสงค์ที่ ๔	วัตถุประสงค์ที่ ๕
สังคมมีพฤติกรรมร่วมต้านการทุจริตในวงกว้าง	เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งต้านการทุจริตในทุกภาคส่วน	การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรม กลไกป้องกันการทุจริตและระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน	ดัชนีการรับรู้เรื่องการทุจริตของประเทศไทย (Corruption Perceptions Index: CPI) มีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๖
สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต	สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย	พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก	ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต	ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ยึดมั่นแนวทางการปฏิบัติงาน และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ (คำสอนของพ่อ)
๒. พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙
๓. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร トラไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน
๕. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

จุดเสี่ยงของผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชน
๒. การทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง
๓. การตรวจรับงานเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานของการทำงานหรืออุปกรณ์ พัสดุ
๔. การอนุมัติ/อนุญาต
๕. การจัดสรรงบประมาณ
๖. การปรับการลงโทษ
๗. การให้เงินหรือสิ่งของช่วยเหลือผู้เดือดร้อนการตัดสินใจพิพาท
๘. การรับของขวัญของกำนัลจากผู้ที่มาติดต่ออันเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่

หลักการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ : การปฏิบัติหน้าที่ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตัวมาแทรกซ้อน รวมถึงความเห็นและทัศนคติส่วนบุคคล มีความเป็นกลาง ไม่มีอคติลำเอียง
๒. สนับสนุนความโปร่งใสและความพร้อมรับผิด : เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ หรือการเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตัว หรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่
๓. ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง : การปฏิบัติตนที่ยึดหลักคุณธรรม และความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ในการหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนโดยเฉพาะผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่าง
๔. สร้างวัฒนธรรมองค์กร : สร้างสภาพแวดล้อมสนับสนุนการหลีกเลี่ยงประโยชน์ทับซ้อน และสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์

แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

หลักการและแนวคิดนี้สามารถประยุกต์ใช้ประกอบการดำเนินการตามนโยบายการให้และรับของขวัญและผลประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

๑. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน
๒. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓
๓. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดขวางประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.

คิดให้ได้

๑. คิดก่อนทำ (ก่อนกระทำการทุจริต)
๒. คิดถึงผลเสียผลกระทบต่อประเทศชาติ (ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศในทุกๆ ด้าน)
๓. คิดถึงผู้ได้รับบทลงโทษจากการกระทำการทุจริต (เอามาเป็นบทเรียน)
๔. คิดถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง (จะต้องอยู่กับความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษไล่ออก และติดคุก)
๕. คิดถึงคนรอบข้าง (เสื่อมเสียต่อครอบครัวและวงศ์ตระกูล)
๖. คิดอย่างมีสติสัมปชัญญะ

คิดให้ดี

๑. คิดแบบพอเพียง ไม่เบียดเบียนตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และไม่เบียดเบียนประเทศชาติ
๒. คิดอย่างรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ กฎระเบียบ
๓. คิดตามคุณธรรมว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

คิดให้เป็น

๑. คิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ออกจากกันอย่างชัดเจน
๒. คิดแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่ กับ เรื่องส่วนตัวออกจากกัน
๓. คิดที่จะไม่นำประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน มากำก่ายกัน
๔. คิดที่จะไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
๕. คิดที่จะไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาตอบแทนบุญคุณส่วนตน
๖. คิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง

“ไม่ว่าของขวัญและหรือผลประโยชน์นั้น จะมีค่า
เพียงเล็กน้อยก็ไม่ควรรับ เพราะก่อให้เกิด
ความรู้สึกผูกพัน หรือพันธะกับผู้ให้และก่อให้เกิด
ความเลื่อมศรัทธาต่อประชาชน”

การรับทรัพย์สิน แบ่งเป็น ๒ กรณี คือ

๑. รับในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหลักการรับไม่ได้ทุกกรณี ไม่ว่าก่อน ขณะ หรือหลัง การปฏิบัติหน้าที่เว้นแต่มีกฎหมายให้รับ
๒. รับในฐานะส่วนตัวไม่ได้ห้ามรับ แต่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และต้อง รายงานตามเงื่อนไขที่กำหนด

อะไรคือของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่ใช้ในความหมายนี้

๑. ของขวัญและประโยชน์อื่นใด หมายถึง สิ่งใดๆ หรือบริการใดๆ (เงินทรัพย์สิน สิ่งของ บริการหรืออื่นๆ ที่มีมูลค่า) ที่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้และ/หรือได้รับที่ นอกเหนือจาก เงินเดือน รายได้ และผลประโยชน์จากการจ้างงานในราชการปกติ
๒. ของขวัญและผลประโยชน์อื่นใด สามารถตีค่าตีราคาเป็นเงินหรืออาจไม่สามารถตีค่า ตีราคาได้
๓. ของขวัญที่สามารถคิดราคาได้ (Tangible Gifts) หมายถึงรวมถึงสินค้าบริโภค ความบันเทิง การต้อนรับที่พัก การเดินทาง อุปกรณ์เครื่องใช้ เช่น ตัวอย่างสินค้า บัตรของขวัญ เครื่องใช้ส่วนตัว บัตรกำนัล บัตรลดราคาสินค้าหรือบริการ และเงิน เป็นต้น
๔. ของขวัญและประโยชน์อื่นใดที่คิดเป็นราคาไม่ได้ (Intangible Gifts and Benefits) หมายถึง สิ่งใดๆ หรือบริการใดๆ ที่ไม่สามารถคิดเป็นราคาที่จะซื้อขายได้ อาทิเช่น การ ให้บริการส่วนตัว การปฏิบัติด้วยความชอบส่วนตัว การเข้าถึงประโยชน์หรือการสัญญาว่าจะให้หรือการสัญญาว่าจะได้รับประโยชน์มากกว่าคนอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการพิจารณาเกี่ยวกับการให้-รับของขวัญ และหรือผลประโยชน์อื่นใด

ข้อคำถามที่ใช้ในการตัดสินใจว่า จะรับ หรือไม่รับของขวัญ และ/หรือผลประโยชน์ มี ๓ คำถาม คือ

๑. เราควรรับหรือไม่
๒. เราต้องรายงานหรือไม่
๓. เราสามารถเก็บไว้เป็นของตนเองได้หรือไม่

๑. เราควรรับหรือไม่

ตามหลักการทางจริยธรรมแม้ว่าเราจะไม่ควรรับ แต่มีหลายโอกาสที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ หรือเป็นการรับในโอกาสที่เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

๑) ถ้าเป็นการให้เงิน ท่านจะต้องปฏิเสธไม่ว่าจะเป็นโอกาสใดๆ การรับเงินสดหรือสิ่งใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงิน เช่น ล็อตเตอรี่ หุ่น พันธบัตร เป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม และอาจเข้าข่ายการรับสินบน

๑.๑) การถูกเสนอสิ่งใดๆ นอกเหนือจากเงินนั้น สิ่งที่เราควรนำมาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ คือ

๑.๑.๑) ทำไมเขาจึงเสนอให้ เช่น ให้แทนคำขอบคุณ การเสนอให้มีผลต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติตนหรือไม่

๑.๑.๒) ความประทับใจของท่านต่อของขวัญ และ/หรือผลประโยชน์ที่จะส่งผลต่อการทำงานในอนาคต

๑.๒) ถ้าทำงานอยู่ในกลุ่มเสี่ยง อ่อนไหว หรืออยู่ในข่ายที่ต้องได้รับความไว้วางใจเป็นพิเศษ เช่น งานตรวจสอบภายใน และงานตรวจคุณภาพต่าง ๆ การจัดซื้อจัดจ้าง การออกใบอนุญาต หรือการอนุมัติ/ อนุญาตต่างๆ ฯลฯ จะต้องปฏิบัติตามนโยบายและหลักจริยธรรมเรื่องนี้มากกว่าบุคคลกลุ่มนั้น

๒) การรับก่อให้เกิดการขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และส่วนรวมหรือไม่ หากการรับก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์สาธารณะ แล้วผลประโยชน์ส่วนตนที่ได้รับกลายเป็นมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือก่อให้เกิดข้อสงสัยต่อสาธารณชนว่าเป็นการประพฤติโดยมิชอบ

หลักการการปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานที่ว่า “การกระทำและการตัดสินใจใดๆ จะต้องกระทำด้วยความเป็นกลาง ปราศจากการมีส่วนได้ส่วนเสียในการให้บริการ และปกป้องผลประโยชน์ของสังคมไทยโดยรวม”

ดังนั้น องค์กรหรือบุคคลใดๆ ไม่ควรใช้ของขวัญหรือผลประโยชน์มาแสวงหาความชอบธรรม ผลประโยชน์ให้กับองค์กรของตนหรือตนเองเหนือองค์กรหรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความสั่นคลอนความเชื่อถือว่าไว้วางใจที่ประชาสังคมมีต่อภาครัฐและทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม

ประการสำคัญ ประชาชนในสังคม จะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมภายใต้ระบอบประชาธิปไตย โดยการกระทำและแสดงออกต้องยึดมาตรฐานความโปร่งใสความพร้อมรับผิด และแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง เทียบธรรม ตลอดเวลา

๒. เราต้องรายงานหรือไม่

การรายงานการรับของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ต้องมีการลงทะเบียนรับอย่างเป็นทางการ องค์กรกำหนดว่าของขวัญและผลประโยชน์อื่นใด ควรจะต้องให้องค์กรเก็บรักษาไว้หรือไม่ หรือควรตกเป็นของส่วนตัว ให้เทียบกับค่าตามราคาตลาดโดยต้องมีค่าน้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามประกาศกรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ และเป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.

แนวทางการปฏิบัติ

- ของขวัญทั้งหมดที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ เช่น งานศิลปะ พระพุทธรูป เครื่องประดับโบราณ ฯลฯ ย่อมเป็นทรัพย์สินขององค์กร ไม่ว่าจะมีความราคาเท่าใด
- ของขวัญหรือผลประโยชน์ที่ได้รับเมื่อเทียบกับราคาตลาด มีค่าน้อยกว่า ๓,๐๐๐ บาท ไม่ต้องรายงานและอาจเก็บเป็นของตนเองได้
- ของขวัญหรือผลประโยชน์ใดๆ เมื่อเทียบกับราคาตลาดมีค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท ต้องรายงานหน่วยงานและลงทะเบียนไว้
- ถ้าของขวัญหรือผลประโยชน์ที่มีค่าทางการตลาด ระหว่าง ๓,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท และเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องรับให้องค์กรโดยให้หัวหน้าหน่วยงานตัดสินใจว่าสมควรให้พนักงานคนนั้นๆ รับทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่
- ถ้าของขวัญหรือผลประโยชน์ที่มีค่าทางการตลาดมากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ส่งมอบเป็นทรัพย์สินของหน่วยงาน เพื่อใช้ประโยชน์สาธารณะและหรือตามความเหมาะสม หน่วยงานอาจพิจารณาอนุญาตให้พนักงานผู้นั้นเก็บรักษาของไว้เป็นกรณีไป เช่น ของขวัญในการย้ายหน่วยงานในขณะดำรงตำแหน่งเดิม ของขวัญในโอกาสเกษียณอายุราชการหรือลาออกจากงาน ของขวัญหรือผลประโยชน์ที่เพื่อนร่วมงานให้เมื่อเจ็บป่วย ฯลฯ
- ของขวัญและหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเพื่อเป็นการขอบคุณจากผู้รับบริการ (ประชาชน องค์กรเอกชน) ที่ได้อย่างสม่าเสมอ บ่อยครั้ง อาจทำให้เกิดข้อสงสัยจากประชาชนว่ามีอิทธิพลบิดเบือน ก่อให้เกิดอคติในการให้บริการ หรืออาจก่อให้เกิดความรู้สึกชอบและคาดหวังว่าจะได้รับของขวัญและหรือผลประโยชน์เมื่อมีผู้มารับบริการ ควรปฏิเสธการรับ
- เงินสดหรือสิ่งใดๆ ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ เช่น พันธบัตร หุ้น ล็อตเตอรี่ ต้องปฏิเสธไม่รับไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ

๓. เราจะเก็บรักษาไว้เองได้หรือไม่

- ๑) รักษาไว้เอง หากมีค่าไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท
- ๒) หากมีราคาทางการตลาดระหว่าง ๓,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานต้องตัดสินใจว่า พนักงานนั้น ๆ จะเก็บไว้เองได้หรือไม่
- ๓) หากราคามากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จะต้องให้เป็นทรัพย์สินของหน่วยงาน และหน่วยงานพิจารณาตัดสินใจจะใช้ประโยชน์อย่างไร

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๐, ๑๐๓ และ ๑๐๓/๑ กำหนดเรื่องการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมไว้ เพื่อลดระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนให้ถือเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย
๒. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดว่าโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับจากบุคคลได้โดยธรรมจรรยา กล่าวคือ การรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดจากบุคคลที่ให้อำนาจในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม
๓. ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน
 - ๓.๑ ส่วนคำปรารภ ได้กล่าวถึงค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ ประการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ๙ ข้อ ดังนี้
 - (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
 - (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
 - (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
 - (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
 - (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็วมีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
 - (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
 - (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
 - (๘) การยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร
 - ๓.๒ หมวด ๒ ข้อ ๕ ให้ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว โดยอย่างน้อยต้องวางตนดังนี้

- (๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูงหรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลยพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่น เพราะความชอบหรือชัง
- (๒) ไม่ใช่เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๓) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติการใดในฐานะส่วนตัวซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่
ทั้งนี้ ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว จึงปฏิบัติตามนั้น
- (๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่นในราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก
ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของทางราชการหรือประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

๓.๓) หมวด ๒ ข้อ ๖ ให้ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๑) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่น เรียก รับ หรือยอมจะรับซึ่งของขวัญ แทนตนหรือญาติของตน ไม่มาก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือการให้ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป

(๒) ไม่ใช่ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลใดเพราะมีอคติ

(๓) ไม่เสนอ หรืออนุมัติโครงการ การดำเนินการ หรือการทำนิติกรรมหรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรมนี้

(๕) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๐ ให้ถือปฏิบัติว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยพึงงดการให้ของขวัญแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในครอบครัวของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมให้เกิดการประหยัด และสร้างทัศนคติที่ถูกต้องโดยหัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาต้องดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี พร้อมทั้งกำชับดูแลข้าราชการในสังกัดให้ประพฤติตนเกี่ยวกับการเรียไร และการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดให้ถูกต้องสอดคล้องกับ

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง หากฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัย
อย่างหนึ่งทั้งผู้รับและผู้ให้

(๖) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๗) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๘) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๔๔

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไทย (สปท.) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริหารงานของรัฐเป็นไปด้วยความโปร่งใสและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมทั้งต้องให้ประชาชนปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยในความซื่อสัตย์สุจริต ของผู้มีหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐ จึงต้องห้ามการกระทำอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลของผู้มีหน้าที่ดังกล่าวเป็นประโยชน์ส่วนรวม อีกทั้งยังเป็นการแสดงเจตจำนงอย่างเด่นชัดของรัฐบาลไทยต่อประชาคมโลกถึงความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังเพื่อความมั่นคงและภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ โดยขอหยิบยกในมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ดังนี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลหรือประโยชน์ส่วนรวม แต่การใช้ตำแหน่งหน้าที่แทนหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดอยู่มิให้ถือว่าเป็นการกระทำตามมาตรา

การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมตามวรรคหนึ่งด้วย

(๑) การกระทำที่เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

(๒) การกำหนดนโยบายหรือการเสนอหรือให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายหรือร่างกฎซึ่งเอื้อประโยชน์เป็นการเฉพาะต่อกิจการที่ตน คู่สมรส บุตร หรือบิดามารดา มีส่วนได้เสียเกินกว่าส่วนได้เสียตามปกติที่บุคคลทั่วไปมีอยู่ ในกรณีที่ตนเป็นนิติบุคคล การเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นเกินร้อยละห้าของนิติบุคคลนั้นถือว่าเป็นการมีส่วนได้เสียเกินกว่าส่วนได้เสียตามปกติ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแล

(๓) การใช้ข้อมูลภายในของรัฐที่ยังเป็นความลับอยู่ซึ่งตนได้รับหรือจากการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติหน้าที่หรือการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยทุจริต

(๔) การริเริ่ม เสนอ จัดทำ หรืออนุมัติโครงการของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐโดยสุจริต หรือเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเองหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

(๕) การใช้ทรัพย์สินของหน่วยงานที่ตนสังกัดหรือที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่ ไปเพื่อ

ประโยชน์ของตนหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายหรือกฎ หรือทรัพย์สินนั้นมีราคาเล็กน้อย

(บ) การใช้ตำแหน่งหรืออำนาจหน้าที่ซึ่งตนมีอยู่โดยทุจริต ไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจโดยอิสระในการใช้อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอื่น ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) อนุมัติ อนุญาต รับผิดชอบ หรือออกคำสั่งทางปกครองอื่นที่ให้สิทธิประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

(ข) ให้สัมปทาน ทำสัญญา หรือทำนิติกรรม อันเป็นการให้ประโยชน์แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด

(ค) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือน เลื่อนขั้นเงินเดือน โอน ย้าย ดำเนินการทางวินัย หรือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอื่น ดังกล่าว พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่

(ง) ไม่แจ้งความหรือไม่ร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญา

(จ) ไม่ฟ้องคดี ไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หรือไม่ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับคดีหรือได้ถอนคำร้องทุกข์ ให้ถอนฟ้อง ให้ถอนอุทธรณ์ หรือให้ถอนฎีกา ไม่ว่าจะเป็นคนตีประเภทใด

(ฉ) ดำเนินกระบวนการพิจารณา ทำคำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย หรือคำชี้ขาด

(ช) ไม่บังคับทางปกครอง ไม่บังคับคดี หรือไม่บังคับตามคำชี้ขาด

การกระทำตามวรรคสอง (๒) (๓) และ (๔) ให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ผู้บริหารระดับสูง และผู้อำนวยการกองตามพระราชบัญญัติ ประกอบกับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำโดยอาศัยอิทธิพลของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมด้วยในการกระทำของคู่สมรสหรือบุตรดังกล่าว หรือรู้แล้วเพิกเฉยมิได้ดำเนินการแก้ไขให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับโทษเช่นเดียวกับคู่สมรสหรือบุตรด้วย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่บุคคลซึ่งมิใช่บุคคลตามวรรคสี่และเป็นผู้กระทำโดยอาศัยอิทธิพลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ดำเนินการในลักษณะผู้ใช้ผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการ หรือ ผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ของรัฐให้กระทำการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองด้วย

เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้วรรคสอง (๕) ให้คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา คณะกรรมการบริหารศาล องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐ จัดให้มีระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้ทรัพย์สินตามวรรคสอง (๕) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล ทั้งนี้ โดยมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดในเรื่องทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑)ยานพาหนะ
- (๒)เครื่องมือสื่อสาร
- (๓)อาคารสถานที่
- (๔)วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงาน
- (๕)สิ่งสาธารณูปโภค

มาตรา ๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญ ของที่ระลึก เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่มีผู้มอบให้ในโอกาสที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ของตนหรือตามที่ได้รับมอบหมาย แม้ว่าผู้มอบหมายจะระบุให้เป็นการส่วนตัวก็ตาม เว้นแต่เป็นสิ่งที่อาจได้รับตามกฎหมายหรือกฎ หรือเป็นสิ่งที่ได้รับตามจำนวนที่สมควรตามปกติ ประเพณีนิยมในการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นการรับการให้ในลักษณะให้แก่บุคคลทั่วไป หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่งที่ตนไม่มีสิทธิได้รับ ต้องรายงานและส่งมอบสิ่งนั้นให้หน่วยงานที่ตนสังกัดในโอกาสแรกที่กระทำได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับสิ่งนั้นไว้ และให้สิ่งนั้นตกเป็นของหน่วยงานของรัฐ โดยให้หน่วยงานนั้น จัดทำบัญชีไว้เป็นหลักฐานและเก็บรักษาหรือจัดการสิ่งนั้น ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสและญาติของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับของขวัญ ของที่ระลึก เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลม ในกรณีที่คู่สมรสหรือญาติไม่มีสิทธิรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ให้มีหน้าที่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบในโอกาสแรกที่กระทำได้แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับสิ่งนั้นไว้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

มาตรา ๒๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคล ตามมาตรา ๕ วรรคห้า ผู้ใดกระทำการอันเป็นความผิดตาม มาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คู่สมรส หรือญาติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ โดยไม่แจ้งรายงานหรือไม่ส่งมอบทรัพย์สินภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตัวอย่างเรื่องการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ทับซ้อน

กรณีที่ ๑ จ้างผู้มีส่วนได้เสียดำเนินการโครงการ

นาย D เป็นผู้บริหารของหน่วยงาน เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์สูง และได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการมูลนิธิ HHHHHH ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ แต่เนื่องจากมูลนิธิ H ได้มารับจ้างดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับการพัฒนากำลังคน กับหน่วยงานของที่ นาย D บริหารอยู่ และมีการตรวจสอบพบว่ามี การเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยประชุม จำนวน ๒,๐๐๐ บาท / ครั้ง ในการเข้าประชุมร่วมกับมูลนิธิ HHHHHH ในการนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตั้งข้อสังเกตให้ สช. พิจารณาทบทวนไม่ให้ทุนกับผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนได้เสียกับหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความโปร่งใส และมีให้เกิดกรณีผลประโยชน์ทับซ้อน

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ดำเนินโครงการที่อาจเข้าข่ายเป็นผู้มีส่วนได้เสียของหน่วยงาน คือ นาย D ผู้บริหารของหน่วยงาน ไม่ปรากฏว่ามีการเบิกจ่ายเงินตอบแทนใด ๆ ซ้ำซ้อนกัน นอกจากการได้รับค่าเบี้ยประชุมประมาณ ๒-๓ ครั้ง ๆ ละ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ใดเข้าร่วมประชุมก็สามารถเบิกจ่ายค่าเบี้ยประชุมได้อยู่แล้ว จึงไม่เข้าข่าย สช. จ้างผู้มีส่วนได้เสียเป็นผู้รับการสนับสนุนดำเนินการโครงการแต่อย่างใด แต่เป็นความเสี่ยงประเภทหนึ่งที่หน่วยงานพึงระวัง

กรณีที่ ๒

เมื่อปี ๒๕๕๘ นายสมชาย เป็นประธานมูลนิธิ BBB ได้ลงนามในข้อตกลงเพื่อขอรับเงินสนับสนุนโครงการ AAA จากสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) และมูลนิธิ BBB มอบหมายให้นางสาวสมศรี และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมูลนิธิ BBB ดำเนินงานตามโครงการฯ ที่ได้รับเงินสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในขณะนั้น นางวรรณ ซึ่ง เป็นภรรยาของนายสมชาย ได้ปฏิบัติงานเป็นพนักงาน Outsource โครงการฯ หนึ่งใน สช. ต่อมาในปี ๒๕๕๙ นายสมชาย ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารของ สช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีข้อทักท้วงมายัง สช. โดยให้พิจารณาทบทวนไม่ให้ทุนกับผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนได้เสียกับหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความโปร่งใส และมีให้เกิดกรณีผลประโยชน์ทับซ้อน

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า การดำเนินงานโครงการ AAA นั้น สช. จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ ความเข้าใจในงานเฉพาะด้าน และมีประสบการณ์สูง

เพื่อสามารถให้ความคิดเห็นประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างครอบคลุม และต้องเป็นบุคคลที่เป็นที่เคารพและเชื่อถือของนักวิชาการในแวดวงดังกล่าว เพื่อช่วยให้งานสำเร็จตามเป้าหมายได้จริง ซึ่งในปีที่มูลนิธิ BBB ขอรับเงินสนับสนุนเพื่อดำเนินโครงการ AAA โดยนางสาวสมศรีฯ เป็นผู้ดำเนินการนั้น โดยการทำงานภายในของมูลนิธิ BBB ต้องนำเสนอโครงการฯ ผ่านไปยังนายสมชาย ซึ่งเป็นประธานมูลนิธิ BBB ในขณะนั้นต้องลงนามในข้อตกลงเนื่องจากเป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์กร เพื่อเป็นผู้รับข้อเสนอ ตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่ผู้ให้ข้อตกลงกำหนดไว้ แต่ไม่ได้ดำเนินการโครงการฯ ด้วยตนเองแต่อย่างใด ซึ่งในขณะที่จัดทำตกลงนั้น นางวรวรรณ ซึ่งเป็นภรรยา ก็ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ บทบาท ในการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใดของ สช. และโครงการฯ ที่นางวรวรรณ ผู้เป็นภรรยาดำเนินงานอยู่ ก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการฯ ที่ทางมูลนิธิ BBB ขอรับการสนับสนุน กรณีที่ สตง. ทักท้วงว่า สช. ให้ผู้มีส่วนได้เสียดำเนินการโครงการฯ นั้น จึงไม่ได้มีเจตนาในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนแต่อย่างใด

สำนักงานคณะกรรมการ
สุภาพแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสุภาพแห่งชาติ
ที่ ๓๐ /๒๕๖๐
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติงาน
และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)
สำนักงานคณะกรรมการสุภาพแห่งชาติ

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของ
ข้าราชการพลเรือนในการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติราชการหลายประการ
โดยต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเหนือกว่า
ประโยชน์ส่วนตัว และต้องละเว้นการแสวงหาประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ที่มีขอบ โดยอาศัย
ตำแหน่งหน้าที่ และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์
ส่วนรวม ดังปรากฏในหมวด ๒ ข้อ ๓ (๓) ข้อ ๕(๑), (๒), (๓), (๔) ข้อ ๖ (๑), (๒), (๓) ข้อ ๗ (๔),
(๕) ข้อ ๘ (๕) ข้อ ๙ (๑)

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน สอดคล้องกับ
กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างทัศนคติ ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน
ของพนักงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสุภาพแห่งชาติ และส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานที่ดี
รักษาศักดิ์ศรีข้าราชการพลเรือนให้เป็นที่เชื่อมั่น ศรัทธาของประชาชน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ
คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานและการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สำนักงาน
คณะกรรมการสุภาพแห่งชาติ โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ นายพลเดช ปิ่นประทีป	ที่ปรึกษา
๑.๒ นางสาวพัชรา อุบลสวัสดิ์	ประธาน
๑.๓ นายสันหกิจ รัตนกุล	คณะกรรมการ
๑.๔ นางสาวสุวรรณา สมเจริญศิลป์	คณะกรรมการ
๑.๕ นายสุรชัย กลั่นวารี	คณะกรรมการ
๑.๖ นางสาวปนัดดา ขาวสะอาด	คณะกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ) พลเดช ปิ่นประทีป

(นายพลเดช ปิ่นประทีป)

เลขาธิการคณะกรรมการสุภาพแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.)

ชั้น ๒ อาคารสุขภาพแห่งชาติ เลขที่ ๘๘/๓๙ หมู่ ๔ ซอยติวานนท์ ๑๔ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ โทร. ๐ ๒๘๓๒ ๙๐๐๐ โทรสาร ๐ ๒๘๓๒ ๙๐๐๑ เว็บไซต์ www.nationalhealth.or.th